

คุณครูไม่ใหญ่เล่าเรื่องที่ในที่

พอหลวงพ่อบวชปุ๊บ ก็เป็นว่าที่สมภารเลย คือ รุ่งขึ้น ก็คิดจะสร้างวัด ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีแผ่นดินที่จะรองรับ หลวงพ่อ คิดไว้ว่าต้องมีที่ดินสัก 200 ไร่ แต่ไม่ทราบว่าจะหาได้จากไหน จึงบอกกับคุณยาย ซึ่งท่านก็ถามเรียบ ๆ เพราะ อัยยาศัยท่านจะเรียบง่าย ท่านถามหลวงพ่อในขณะที่นั่งปฏิบัติธรรมด้วยกันว่า “ท่านจะเอาที่แบบไหน” ก็เรียนท่านว่า “อยากได้ที่ติดน้ำ ไปมาสะดวก เนื้อที่ 200 ไร่ แล้วที่สำคัญ คือ ฟรี เพราะเราไม่มีเงิน” ท่านรับคำอย่างสั้น ๆ ง่าย ๆ ว่า “ค่ะ” ท่านพูดอยู่คำเดียวแล้วก็นั่งหลับตาทำสมาธิเพื่อหาที่ในที โดยนั่งเฝ้า ๆ เฝ้า ๆ ห่างจากหลวงพ่อสักประมาณ 2 เมตร

จากนั้นคุณยายท่านก็เซตโปรแกรมเลย เอาที่ดินน้ำ 200 ไร่ ไปมาสะดวก ฟรี ซึ่งคุณยายท่านเห็นในที่ว่า ที่ติดน้ำติดถนน ไปมาหาสู่สะดวก ไม่ไกลไม่ไกลจากกรุงเทพฯ

แต่ช่วงนั้น มีคนเขามาบอกท่านว่ามีที่ดิน 19 ไร่ เขาจะเอามาขาย อยู่ที่จังหวัดปทุมธานี แล้วก็พยายามไปอ้อน ๆ ให้ท่านไปดู ท่านก็ไป ทั้ง ๆ ที่ท่านก็รู้อยู่แล้วว่า ไม่ใช่ แต่ท่านไม่อยากจะขัดใจ คือ ว่าไงว่าตามกัน

พอชวนกันไปดู คุณยายเดินนำหน้าเลย นอกนั้นหนุ่ม ๆ ทั้งนั้นเดินตามหลัง คุณยายท่านเดินไปเหงื่อไหลไคลย้อย บอกโอ้ยเหนื่อยขนาดนี้ ไปมาไม่สะดวก ไม่ใช่หรอก ไม่ใช่ตามผัว เพราะในผัวต้องได้ฟรี ถ้าขายผิดสูตรแล้ว ตามผัวต้องเป็นทองนา ติดน้ำ ไกล่ถนน ไปมาสะดวก อันนี้ไม่ใช่

ต่อมาก็ได้ข่าวว่ามีที่ 200 ไร่ ที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี หลังจากที่ดินหลวงพอบวชได้ 2 เดือน ซึ่งเจ้าของที่ดินชื่อ **คุณหญิงประหยัด แพทยพงศาวิสุทธาธิปดี** โดย **คุณถวิล วัติรางกุล** นำเรื่องมาราบเรียนคุณยาย เพราะท่านรู้จักคุ้นเคยกับ **คุณวรณี สุนทรเวช** ซึ่งเป็นลูกสาวของคุณหญิงประหยัด เศรษฐินีซึ่งมีที่ดินจำนวนมาก จากนั้นจึงนัดหมายกันว่าจะไปพบท่านเพื่อขอซื้อที่แปลงนี้

เมื่อถึงวันนัดหมาย ตัวแทนของหมู่คณะเรา นำโดย คุณถวิลและหลวงพ่อดัตตชีโว (ขณะนั้นยังไม่ได้บวช) ได้เดินทางไปยังบ้านของคุณหญิงประหยัด อันที่จริงตั้งใจว่าจะขอรับบริจาคที่ดินนี้ แต่ถ้าท่านไม่ให้ก็จะขอซื้อแทน แต่วันนั้น..เราไม่ทราบมาก่อนเลยว่า เป็นวันคล้ายวันเกิดของคุณหญิงประหยัดพอดี เมื่อไปถึงท่านก็ยิ้มให้ เพราะนึกว่ามางานวันเกิด ท่านถามพวกเรามาทำไม ก็ตอบไปว่า เห็นท่านมีที่ดินอยู่แปลงหนึ่ง เลยรังสิดไปไม่มากนัก จึงอยากจะขอซื้อเพื่อสร้างวัด พุดดังนี้แล้ว ทั้งคุณหญิงประหยัดและอาจารย์วรณก็นั่งนิ่งเงียบไปพักหนึ่ง แต่สำหรับหมู่คณะของเราแล้วช่างเป็นเวลาอันยาวนาน เพราะไม่รู้ว่าท่านจะตอบปฏิเสธหรือตกลง หรือว่าจะไล่เราออกจากบ้านก็ไม่อาจทราบได้

ในที่สุดท่านก็เอ่ยปากบอกว่า “ไม่ขาย” ทำให้ทุกคนหัวใจแทบสลาย เพราะระดับคบหาคืออย่างท่านบอกว่าไม่ขาย แล้วเราจะทำอย่างไรกันต่อไป คุณหญิงยิ้มแล้วพูดต่อว่า “ฉันจะยกให้ฟรี” วันนั้นทีมงานของเรากลับมาเล่าให้ฟังว่า หัวใจเต้นระรัวเมื่อเจ้าของที่เปรยว่าฉันไม่ขาย แต่ฉันจะยกให้ ความปิติยินดีก็บังเกิดขึ้นแก่หมู่คณะของเรา

เมื่อหลวงพ่อดัตตชีโวมาดูที่ดินเป็นครั้งแรก ก็เป็นการเห็นพร้อม ๆ กันกับท่านเจ้าของที่ดินซึ่งเดินทางมาพร้อมกับ

หลวงพ่อก็กล่าวคำถวายผืนแผ่นดินที่ตัวท่านเองก็ไม่เคยเห็นมาก่อน เพราะท่านมีที่ดินมากมาย เมื่อมาถึงแล้วท่านก็ถามกับนายกองนาว่า **“ที่ฉันอยู่ตรงไหน”** เพราะมีที่ดินหลายแห่งจนไม่รู้ว่าแปลงนี้อยู่ตรงไหนแน่ นายกองนาก็พาท่านมาดูว่าที่ของท่านอยู่ตรงนี้ เป็นผืนที่ดิน 200 ไร่ เมื่อคุณหญิงทำพิธีถวายที่ดินแล้ว เราจึงเริ่มลงมือสร้างวัดกัน แต่เนื่องจากที่ดินถูกเวนคืนไป 4 ไร่ จึงเหลือเพียง 196 ไร่ ซึ่งติดน้ำทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ทั้งฝั่งคลองสามและคลองแอล

สิ่งที่เกิดขึ้นทำให้หลวงพ่อกับหมู่คณะทั้งในความสามารของคุณยาย ไม่ทราบที่ท่านทำได้อย่างไร วันหลังหลวงพ่อก็จึงมาถามท่านว่า **“ยาย... ยาย ทำไงนะ”** ท่านตอบว่า **“ยายก็ทำเฉย ๆ นิ่งนิ่ง ๆ เฉย ๆ แล้วยายก็ดูว่าใครเป็นเจ้าของบุญ”** หลวงพ่อก็สนใจวิธีของท่านมาก เพียงแค่นิ่งเฉย ๆ แล้วตรวจดูว่าใครเป็นเจ้าของบุญ รู้สึกอยากทำเป็นบ้าง คุณยายเฉลยว่า เวลาจะสร้างวัด ท่านก็ใช้วิธี **“ดูเฉย ๆ ดูไปเรื่อย ๆ เอามนุษย์ทั้งหลายมารวมกัน แล้วก็ตั้งผังลงไป ยายทำจนชำนาญแล้ว”** แสดงว่าคุณยายชำนาญในการหาผู้มีบุญมาก แล้วท่านก็ตั้งผังเหมือนการเซตโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยทำทั้งวันทั้งคืนให้แน่นหนา นี่เป็นส่วนหนึ่งซึ่งถือเป็นผลงานของคุณยายโดยแท้

หลวงพ่อบรรพชาใจมากที่คุณยายสามารถสร้างวัด
พระธรรมกายได้ใหญ่โตถึงเพียงนี้ โดยเริ่มต้นจากไม่มีอะไร
เลย และท่านเองก็อ่านหนังสือไม่ออกเขียนไม่ได้ รู้สึกทึ่งว่า
ทำไมท่านจึงกล้าคิดกล้าทำ แต่ในความจริงแล้วท่านไม่ต้อง
ใช้ความกล้าอะไรเลย เพียงแต่นั่งนิ่ง ๆ เงียบ ๆ เฉย ๆ แค่นั้น
ถามหลวงพ่อบอกว่าจะเอาอย่างไรแล้วก็หลับตาเท่านั้นเอง

**ดูเฉย ๆ
ดูไปเรื่อย ๆ
เอามนุษย์ทั้งหลาย
มารวมกัน แล้วก็ตั้งผังลงไป
ยายทำจนชำนาญแล้ว**

